

13. veebruaril 2006 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-88/06)

(2006/C 108/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J. Enegren, I. Kaufmann — Bühler)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Iirimaa ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/45/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 89/655/EMÜ, mis käsitleb tööl töövahendite kasutamise seotud tööohutuse ja tervishoiu miinimumnõudeid (teine üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) ⁽¹⁾ täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Iirimaa rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 19. juulil 2004.

⁽¹⁾ EÜT L 195, 19.7.2001, lk 46

Bausch & Lomb Inc'i 15. veebruaril 2006 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu 17. novembri 2005. aasta otsuse peale kohtuasjas T-154/03: Biofarma SA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-95/06 P)

(2006/C 108/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bausch & Lomb Inc. (esindajad: *solicitorid* M. Silverleaf, R. Black, B. Gerber ja E. Kohner)

Teised menetlusosalised: 1. Biofarma SA; 2. Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— kinnitada ühtlustamisameti kolmanda apellatsioonikoja 5. veebruari 2003. aasta otsust;

— kohustada ühtlustamisametit rahuldama hageja nimel esitatud kaubamärgitaotlus;

— mõista vastaspoolelt välja apellatsioonimenetluse ja Esimese Astme Kohtu menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et Esimese Astme Kohtu otsus tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

Esimese Astme Kohus leidis, et on tõenäoline, et avalikkus võib kaks asjaomast kaubamärki omavahel segi ajada. Hageja väidab, et sellisele järeldusele jõudmisega on Esimese Astme Kohus teinud õigusliku vea ja/või rikkunud menetlusnorme. Hageja viitab järgmistele vigadele.

Esimese Astme Kohtus tegi vea, jättes nõuetekohaselt või täielikult hindamata, kas kaubad, millele vastandatud kaubamärgid on registreeritud või millele nende registreerimist taotletakse on omavahel sarnased. Nende eelduste osas tegi kohus õigusliku vea.

Esimese Astme Kohus oleks pidanud hindama, kas kaubad, millele kaubamärgi registreerimist taotleti, on sarnased kaupadega, mille tähistamine vastandatud kaubamärgiga on tuvastatud. Kui Esimese Astme Kohus oleks seda teinud, oleks ta järeldanud, et need ei ole sarnased, mistõttu ei ole põhjust kohaldada artikli 8 lõike 1 punkti b. Teise võimalusena oleks kohus pidanud otsustama, et käesolevas asjas on äärmisel juhul tegemist tüübi mööduva sarnasusega, mis on nii nõrk, et hinnates seda koos teiste segiajamise tõenäosuse olemasolu tuvastamise teguritega, peaksid vastandatud kaubamärgid olema väga sarnased ning tuleks esitada põhjused (mida Esimese Astme Kohus ei ole teinud), miks asjaomane avalikkus võiks arvata, et tegemist on seotud kaubandusettevõtjatelt pärinevate kaupadega.

Esimese Astme Kohus tegi õigusliku vea, kui kohaldas vastandatud kaubamärkide sarnasuse hindamisel artikli 8 lõike 1 punkti b. Kohus ei tuginenud kaubamärkide poolt keskmisele tarbija nägemis- ja kuulumistajus loodava tervikmulje igakülgele hinnangule, vaid asjaomaste kaubamärkide koosseisu kuuluvate sõnade ülipõhjalikul lingvistiliste ja verbaalsete omapärade analüüsil.

Sarnasuse tuvastamiseks oleks Esimese Astme Kohus pidanud hindama kaubamärke kogumis, võttes arvesse visuaalset ja eriti kõlalist muljet, mida vastandatud kaubamärgid keskmisele tarbija tajus tekitavad. Samuti ei ole Esimese Astme Kohus võtnud arvesse asjaolu, mida tunnistavad vaidluse mõlemad pooled, et asjaomaste kaupade valimisel ja kasutamisel on asjakohane avalikkus eriti hoolikas. Kui Esimese Astme Kohus oleks hindamist läbi viinud nõuetekohaselt, oleks ta leidnud, et kõnealused kaks kaubamärki on nii kõlaliselt kui visuaalselt erinevad.

Esimese Astme Kohus ei ole määratlenud asjakohast avalikkust ja tegi seega õigusliku vea. Samuti on tehtud õiguslik viga artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel, leides, et asjakohane avalikkus hõlmab patsiente. Kohus oleks vastavalt kohaldatavale õigusele pidanud otsustama, et asjakohane avalikkus koosneb meditsiinieriala spetsialistidest.

Esimese Astme Kohus viis sarnasuse hindamist läbi mehhaaniliselt. Kohus ei hinnanud sarnasusi, mis ta oli tuvastanud, ega analüüsinud, kas need põhjustavad segiajamise tõenäosust. Esimese Astme Kohus piirdus üksnes vastava järelduse tegemisega. Nimetatud järeldusest lähtuvalt jättis Esimese Astme Kohus asjaomaste kaubamärkide ja kaupade vahelised erinevused arvesse võtmata ning leidis, et need ei muuda tuvastatud sarnasust. Esimese Astme Kohus ei esitanud siinkohal põhjendusi. Nõnda tegi Esimese Astme Kohus artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel, nagu Euroopa Kohus on seda punkti tõlgendanud, oma otsuse põhistamata jätmisega õigusliku vea ja/või rikkus menetlusnorme, eriti kodukorra artiklit 81.

Esimese Astme Kohus tegi õigusliku vea, jättes arvestamata asjaomaste kaupade keskmisele tarbija tähelepanelikkust ning seda, kas nimetatud tähelepanelikkus võib segiajamise tõenäosust vähendada. Kohus oleks pidanud võtma arvesse keskmisele tarbija eriti suurt tähelepanelikkust asjaomaste kaupade vahel valiku kaalumisel ja tegemisel ning Esimese Astme Kohus oleks pidanud arvestama seda, kuidas see mõjutaks segiajamise tõenäosust. Seega on Esimese Astme Kohus väärtalt kohaldanud artikli 8 lõike 1 punkti b, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris 22. veebruaril 2006 — Philippe Derouin versus Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Kohtuasi C-103/06)

(2006/C 108/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris

Esitamise kuupäev: 22. veebruar 2006

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Philippe Derouin

Kostja: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

Eelotsuse küsimused

Kas 14. juuni 1971. aasta määrust nr 1408/71 ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada sellisel, et sellega on vastuolus, kui niisugune kokkulepe nagu Ühendkuningriigi ja Prantsusmaa vaheline 22. mai 1968. aasta maksustamise kokkulepe näeb ette, et Prantsusmaal elavate ja seal sotsiaalkindlustust omavate töötajate Ühendkuningriigis saadud tulu ei arvestata selle baassumma hulka, mille alusel määratakse Prantsusmaal tasutavad "contribution sociale généralisée" (C.S.G. — üldine sotsiaalmaks) ja "contribution pour le remboursement de la dette sociale" (C.R.D.S. — sotsiaalaalvõla kustutamise maks)?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2).